

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 806/ 11 sierpnia 2024 ISSN 2080-0010

XIX Niedziela Zwykła

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

1 Krl 19, 4-8

Czytanie z Pierwszej Księgi Królewskiej: Eliasz poszedł na pustynię na odległość jednego dnia drogi. Przyszedszy, usiadł pod jednym z janowców i pragnąc umrzeć, powiedział: «Wielki już czas, o Panie! Zabierz moje życie, bo nie jestem lepszy od moich przodków». Po czym położył się pod jednym z janowców i zasnął. A oto anioł, trącając go, powiedział mu: «Wstań, jedź!» Eliasz spojrział, a oto przy jego głowie podpłomyk i dzban z wodą. Zjadł więc i wypił, i znów się położył. Ponownie anioł Pański wrócił i trącając go, powiedział: «Wstań, jedź, bo przed tobą długa droga». Powstawszy zatem, zjadł i wypił. Następnie umocniony tym pożywieniem szedł czterdzieści dni i czterdzieści nocy aż do Bożej góry Horeb.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSYJNY

Ps 34 (33), 2-3. 4-5. 6-7. 8-9

Wszyscy zobaczcie, jak nasz Pan jest dobry

Będę błogosławił Pana po wieczne czasy, *
Jego chwala będzie zawsze na moich ustach.
Dusza moja chlubi się Panem, *
niech słyszą to pokorni i niech się weselą.

Wysławiajcie razem ze mną Pana, *
wspólnie wywyższajmy Jego imię.
Szukałem pomocy u Pana, a On mnie
wysłuchał * i wyzwolił od wszelkiej twrogi.

Spójrzcie na Niego, a rozpromienicie się
radością, *
oblicza wasze nie zapłoną wstydem.
Oto zawołał biedak i Pan go usłyszał, *
i uwolnił od wszelkiego ucisku.

Anioł Pański otacza szarżem bogobojnych, *
aby ich ocalić.
Skosztujcie i zobaczcie, jak Pan jest dobry, *
szczęśliwy człowiek, który znajduje w Nim
ucieczkę.

DRUGIE CZYTANIE

Ef 4, 30 – 5, 2

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Efezjan: Bracia: Nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym zostaliście opieczętowni na dzień odkupienia. Niech zniknie spośród was wszelka gorycz, uniesienie, gniew, wrzaskliwość, znieważanie – wraz z wszelką złością. Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosiermi.

Przebaczajcie sobie, tak jak i Bóg wam przebaczył w Chrystusie. Bądźcie więc naśladowcami Boga, jako dzieci umiłowane, i postępujcie drogą miłości, bo i Chrystus was umiłował i samego siebie wydał za nas w ofierze i dani na woń miłą Bogu.

Oto słowo Boże

AKLAMACJA

J 6, 51ab

Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli ktoś spożywa ten chleb, będzie żył na wieki.

EWANGELIA

J 6, 41-51

Słowa Ewangelii według Świętego Jana: Żydzi szemrali przeciwko Jezusowi, dlatego że powiedział: «Ja jestem chlebem, który z nieba zstąpił». I mówili: «Czyż to nie jest Jezus, syn Józefa, którego ojca i matkę my znamy? Jakżeż może On teraz mówić: Z nieba zstąpiłem». Jezus rzekł im w odpowiedzi: «Nie szemrajcie między sobą! Nikt nie może przyjść do Mnie, jeżeli go nie pociągnie Ojciec, który Mnie posłał; Ja zaś wskreszę go w dniu ostatecznym. Napisane jest u Proroków: „Oni wszyscy będą uczniami Boga”. Każdy, kto od Ojca usłyszał i przyjął naukę, przyjdzie do Mnie. Nie znaczy to, aby ktokolwiek widział Ojca; jedynie Ten, który jest od Boga, widział Ojca. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto we Mnie wierzy, ma życie wieczne. Ja jestem chlebem życia. Ojcowie wasi jedli mannę na pustyni i pomarli. To jest chleb, który z nieba zstępuje: Kto go je, nie umrze. Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli ktoś spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje Ciało, wydane za życie świata».

Oto Słowo Pańskie

Intencja Różańcowa Kół Żywego Różańca

07.07- 08.09.2024

Módlmy się za Kościół,
aby umocniony darami Ducha Świętego
nieustannie był znakiem nadziei
dla ludzi.

W Klimatach:

Ksiądz Kazimierz
Markiewicz 1821-1834. 2

Św. Maksymilian
– Hetman Koronny Królowej Polski ... 3

13 sierpnia
- Nabożeństwo Fatimskie. 4

100. wystawa
w Galerii "Dzwonnica" 4

KOMENTARZ

Dzisiejsza Liturgia Słowa ukazuje, że inicjatywa w przyjęciu pokarmu, który pragnie dać nam Bóg, zawsze jest po Jego stronie. Zanim sięgniemy po niego czyni w nas przesterzeń - głód. Kształtując pragnienie prowadzące nas do sięgnięcia po ten pokarm.

Może to wyglądać tak jak w historii Eliaza, kiedy Pan dopuszcza sytuację w jakiej się znalazł. Przygotowuje w ten sposób jego serce do postawy pokory. Kiedy powie: Wielki już czas, o Panie! Zabierz moje życie, bo nie jestem lepszy od moich przodków.

Doświadczenie słabości sprawia, że chcemy się na kimś oprzeć. Jesteśmy gotowi przyjąć ten pokarm jaki jest nam ofiarowany, a nie taki jaki chcielibyśmy i oczekiwali. Ktoś kiedyś powiedział, że najlepszym kucharzem jest głód. Dlatego nieumiarkowany dobrobyt może zabijać Ducha. Jednym ze źródeł dzisiejszego kryzysu duchowości, wydaje się nieopanowanie w posiadaniu tego co materialne. Aby usłyszeć i przyjąć wezwanie: Wstań i jedź! Najpierw trzeba zgodzić się na jakiś wymiar głodu.

Ks. Maciej Czaplński

Komentarze do czytań (na żywo) oraz wiele ciekawych artykułów i nagrań Księdza Macieja Czaplńskiego jest dostępnych na stronie: www.panskasieja.pl

Ksiądz Kazimierz Markiewicz 1821-1834.

O losach księdza Markiewicza przed 1821 r. niewiele wiadomo, ponieważ nie udało się dotrzeć do żadnych dokumentów świadczących o tym, gdzie się kształcił, kiedy otrzymał święcenia kapłańskie, czy gdzie pracował jako wikariusz. Przyszedł do Wilanowa w wieku około 28 lat, już po śmierci Stanisława Kostki Potockiego, która sprawiła, iż sprawy naszej parafii i parafian, mogły być w końcu należycie prowadzone, przez odpowiednią do tego osobę.

Metryka urodzenia Kazimierza nie zachowała się do naszych czasów. Natomiast zachował się akt ślubu Krzysztofa i Katarzyny z Drozdowskich małżonków Markiewiczów, najprawdopodobniej jego rodziców. Został on zawarty w Krasnobrodzie, miejscowości położonej nad rzeką Wieprz w powiecie zamojskim, dziś jest to na południu województwa lubelskiego. Zapewne z tej miejscowości pochodziła mama przyszłego księdza. Ojciec pochodził z Leżajska miasta nad Sanem znanego od stuleci z produkcji słynnego piwa i pięknych organów, pochodzących z XVII w., ufundowanych przez Potockich.

Rodzicami Krzysztofa byli Adam i Kunegunda (lat 20) w mieście Leżańsku (dziś Leżajsk) z Galicyi Ausryackiej pochodzący, zamieszkali i już od dawnych lat zmarli. Rodzina Markiewiczów pod koniec XVIII w. jest już rozrodzona w Krasnobrodzie. Z Krasnobrodu do Leżajska, gdzie mieszkali dziadkowie i skąd pochodził ojciec księdza Kazimierza, jest stosunkowo niedaleko. Ślub rodziców Kazimierza jest zarejestrowany pod rokiem 1792, kiedy to oba te miasta były już od 20 lat pod okupacją austriacką, od czasu pierwszego rozbioru Polski. Można więc powiedzieć, że Kazimierz urodził się już jako poddany austriacki.

O losach księdza Markiewicza przed 1821 r. niewiele wiadomo, ponieważ nie udało się dotrzeć do żadnych dokumentów świadczących o tym, gdzie się kształcił, kiedy otrzymał święcenia kapłańskie, czy gdzie pracował jako wikariusz.

Proboszcz w Wilanowie

Ks. Markiewicz (przyp. Red.) Przyszedł do Wilanowa w wieku około 28 lat, już po śmierci Stanisława Kostki Potockiego, która sprawiła, iż sprawy naszej parafii i parafian, mogły być w końcu należycie prowadzone, przez odpowiednią do tego osobę. Metryki zaczął podpisywać w listopadzie 1821 r., dlatego można domniemywać, że właśnie wtedy dostał nominację władz duchownych na proboszcza parafii św. Anny. Jego wiek w chwili przyścia do Wilanowa, może wskazywać, że przed przyściem do naszej parafii, przez kilka lat był wikarym w którejś z parafii.

Z dnia 7 października 1824 r. zachował się spis inwentarza kościoła św. Anny. Nie ma w nim już mowy o tragicznym położeniu miejscowego plebana, co świadczy, że stosunki z miejscową dziedziczką i kolatorką, czyli hrabiną Aleksandrą z Lubomirskich Potocką zaczęły układać się poprawnie. Spisu dokonali: Karol Smoczyński – zastępca wójta Gminy Wilanów, jako plenipotent hrabiny Potockiej, Adam Mioduszewski – zastępca wójta Gminy

Czerniaków, jako plenipotent hrabiego Ossolińskiego, Ziegler – właściciel części wsi Siekierki, ksiądz Stanisław Dybowski – Dziekan Dekanatu Piaseczyńskiego i gospodarz parafii św. Anny – ksiądz Kazimierz Markiewicz.

W dniu 20 września 1827 r. miała miejsce uroczystość przeniesienia trumien ze zwłokami Ignacego i Stanisława Kostki Potockich z cmentarza przykościelnego na nowy cmentarz parafialny do kaplicy grobowej, wybudowanej specjalnie w tym celu przez wdowę po Stanisławie Kostce. Po Mszy świętej żałobnej odprawionej przez Biskupa Krakowskiego Jana Pawła Woronicza, podczas której wielce wymowne i gorliwe kazanie wygłosił ksiądz kanonik Józef Gąsiorowski, proboszcz powiatowy, przeniesiono trumny ze zwłokami zmarłych na nowe miejsce spoczynku. Podczas Mszy świętej i przemarszu konduktu na cmentarz, grano utwory Deprofundus i Salve Regina, specjalnie na tę uroczystość skomponowane przez Józefa Elsnera. Mowę pogrzebową nad miejscem pochówku wygłosił proboszcz wilanowski ksiądz Kazimierz Markiewicz. W uroczystościach pogrzebowych wzięły udział rzesze wiernych. Przede wszystkim licznie przybyli członkowie rodziny i krewni oraz senatorowie, ministrowie, wyżsi urzędnicy i duchowni.

Powstanie Listopadowe

W czasie trwania Powstania Listopadowego tereny Wilanowa nie były widownią większych starć zbrojnych. Tylko na jego początku w noc listopadową, wielki książę Konstanty, a przede wszystkim członkowie jego dworu uciekali z Belwederu przez Dobra Wilanowskie do Góry (od 1867 r. Góry Kalwarii), pod opiekę wojsk carskich.

Właściciel Dóbr Wilanowskich Aleksander Stanisław Potocki nie brał udziału w Powstaniu, nie uczestniczył też w posiedzeniach parlamentu, co spowodowało skreślenie go z listy senatorów. Natomiast jego synowie August i Maurycy walczyli pod komendą gen. Macieja Rybińskiego, ostatniego wodza naczelnego Powstania Listopadowego. Cały okres Powstania ksiądz Markiewicz pełnił swoje obowiązki, świadcząc posługę duszpasterską potrzebującym. Jednocześnie zapewniał opiekę swojemu ojcu Krzysztofowi, który jak wskazują dokumenty, w czasie gdy ksiądz był proboszczem w Wilanowie, miał już ponad 80 lat, mieszkając z synem na plebanii.

Należy również dodać, że ksiądz Markiewicz pełniąc obowiązki proboszcza wilanowskiego, przez 1828 r. administrował parafią św. Elżbiety w Powsinie, w czasie kiedy ksiądz proboszcz powiatowy Józef Gąsiorowski był poza parafią.

Proboszcz w Łomnie

W roku 1834 ksiądz Markiewicz zaczyna podpisywać dokumenty w parafii Łomna, dziś jest to w gminie Czosnów, powiat Nowy Dwór Mazowiecki.

Swoją posługę duszpasterską w Wilanowie zakończył po 13 latach sumiennej pracy, w ciągu których uporządkował we właściwy sposób sprawy parafii i stosunki z kolatorami kościoła – Potockimi.

W 1835 r. ksiądz Markiewicz obejmuje obowiązki proboszcza w parafii św. Mikołaja Biskupa w Łomnie. Jest to miejscowość, jedna ze starszych na Mazowszu, sięgająca swymi korzeniami XII w. Jej nazwa pojawia się w bulli papieża Hadriana IV z 1155 r. Gdy ksiądz Kazimierz przybył do Łomny, znajdował się w niej jeszcze stary, drewniany kościół. Został on zastąpiony budowlą murowaną w 1874 r., już po pobycie tu księdza Kazimierza, ufundowaną przez Zofię Trębicką, właścicielkę tamtejszego majątku. Projekt wykonał Henryk Marconi, ten sam, który zaprojektował nasz obecny wilanowski kościół.

Ksiądz Kazimierz przeprowadzając się z Wilanowa do Łomny wziął ze sobą swojego ojca, którym opiekował się do jego śmierci. Krzysztof Markiewicz ojciec księdza zmarł 2 lutego 1842 r. „na duszność i starość” w wieku 103 lat, jak zapisał mu syn w metryce zgonu.

Ksiądz Kazimierz Markiewicz przeżył swego ojca tylko o cztery lata. Zmarł 31 maja 1846 r. W akcie zgonu zapisano mu, że dożył 62 lat. Jeśli policzyć jego wiek od roku ślubu jego rodziców, to wychodzi że miał 54 lata.

Krzysztof Kanabus

Źródła:

Dokumenty z archiwum parafii św. Anny w Wilanowie

Dokumenty z archiwum parafii św. Mikołaja Biskupa w Łomnie

Strona internetowa parafii św. Mikołaja Biskupa w Łomnie

Dokumenty z archiwum parafii św. Elżbiety w Powsinie

www.genealodzy.pl - metryki parafii w Łomnie 1842-46

AGAD – metryki parafii Powsin 1826-28

AGAD - metryki parafii Wilanów 1821-35

www.lubgens.eu metryki parafii Krasnobród

Śródtytuły dodane przez Redakcję.

Relikwie świętych i błogostawionych w Kaplicy św. Anny

Św. Maksymilian – Hetman Koronny Królowej Polski.

Założyciel Rycerstwa Niepokalanej, miesięcznika „Rycerza Niepokalanej”, Radia Niepokalanów oraz klasztoru w Niepokalanowie, a jednocześnie pasjonat kosmosu oraz militariów, znawca mediów, misjonarz i męczennik. Franciszkanin dobrowolnie przyjął śmierć głodową w obozie Auschwitz-Birkenau ratując współwięźnia - Franciszka Gajownicza. Patron rodzin, elektryków, archidiecezji gdańskiej i diecezji koszalińskiej, Krucjata Wyzwolenia Człowieka, a od 1999 roku także honorowych dawców krwi. **Relikwie Świętego znajdują się w Kaplicy św. Anny. Wspomnienie św. Maksymiliana Marii Kolbego obchodzimy 14 sierpnia.**

Rajmund Kolbe urodził się 8 stycznia 1894 roku w Zduńskiej Woli. Wstąpił do zakonu franciszkanów we Lwowie, gdzie przyjął imię Maksymilian, podczas ślubów wieczystych, na cześć Matki Bożej przyjął także drugie imię - Maria. Studia w Rzymie zakończył obroną dwóch doktoratów (z filozofii i teologii), tam również założył stowarzyszenie „Rycerstwo Niepokalanej”. Po powrocie do Polski powołał do życia klasztor Niepokalanów (zwany „Grodem Maryi”) we wsi Paprotnia (gmina Teresin, woj. mazowieckie) oraz zaczął wydawać pismo „Rycerz Niepokalanej”.

1. Rodzina

Jego ojciec Juliusz Kolbe był etnicznym Niemcem, pracował jako tkacz. Matka - Marianna Dąbrowska pracowała jako pielęgniarka. Rodzina należała do III Zakonu św. Franciszka.

2. Pasjonat kosmosu, wojska i militariów

Kolbe wykazywał ponadprzeciętne zdolności matematyczno-fizyczne. Jest autorem artykułu: „Etereoplan. O pojeździe międzyplanetarnym”, który sam zaprojektował. W młodości Rajmund pragnął zostać żołnierzem. Interesował się militariami i sprawami związanymi z wojskowością.

3. Objawienie Najświętszej Maryi Panny

Kiedy Kolbe miał 12 lat, w kościele w Pabianicach, objawiła mu się Najświętsza Maryja Panna, trzymająca dwie korony: białą i czerwoną. Zapytała go, czy chce je przyjąć, dając jednocześnie do zrozumienia, że biała oznacza czystość, czerwona zaś męczeństwo. Odpowiedział, że pragnie je obie. Wizja głęboko go poruszyła i wyznaczyła kierunek jego dalszego życia.

4. Rycerstwo Niepokalanej

Pod wpływem szeroko zakrojonej akcji antykatolickiej, której był świadkiem w Rzymie, po naradzie ze współbraćmi i za zgodą swego spowiednika, Maksymilian Maria założył Rycerstwo Niepokalanej (Militia Immacolatae). Celem tego stowarzyszenia była walka o nawrócenie schizmatyków, heretyków oraz masonów. Dla realizacji tego zadania członkowie Rycerstwa mieli się oddawać na całkowitą i wyłączną służbę Najświętszej Maryi Niepokalanej.

5. „Rycerz Niepokalanej” i klasztor w Niepokalanowie

W styczniu 1922 roku o. Maksymilian zaczął wydawać „Rycerza Niepokalanej” i „Rycerzka Niepokalanej” (pismo dla dzieci). Był pierwszym redaktorem tych czasopism. Po wyjeździe do Japonii, w sprawowaniu tej funkcji zastąpił go jego brat - o. Alfons Kolbe. W roku 1927 o. Kolbe przeniósł się z Warszawy do Teresina i założył tu klasztor, który miał nawet własną straż pożarną. Podobny kompleks utworzył w Japonii, nazwał go „Ogrodem Niepokalanej”. W jego skład wchodził: klasztor, kościół oraz prężnie działające wydawnictwo.

Źródło:

<https://www.niedziela.pl/artukul/76004/Maloznane-fakty-z-zycia-sw-o>

6. Patron Krucjaty Wyzwolenia Człowieka

Krucjata Wyzwolenia Człowieka jest dziełem zapoczątkowanym przez ks. Franciszka Blachnickiego, założyciela Ruchu Światło-Życie. Zostało ono uroczysto ogłoszone w obecności św. Jana Pawła II i pobłogosławione przez niego podczas I Pielgrzymki do Polski 8 czerwca 1979 r. w Nowym Targu. KWC jest kontynuacją dzieła, które zostało rozwiązane przez służby bezpieczeństwa w latach 60-tych XX wieku, zwanego Krucjatą Wstrzemięźliwości (inaczej Krucjatą Niepokalanej). Krucjata Wstrzemięźliwości była maryjnym ruchem abstynenckim, które działało w duchu idei św. Maksymiliana Kolbego i programu Ślubów Jasnogórskich. Miała na celu prawdziwą odnowę człowieka i całego społeczeństwa. Na dwa lata przed rozpoczęciem akcji trzeźwościowej, 30 września 1955 roku, wskutek konfliktu władz komunistycznych z Kościołem, ks. Blachnicki udał się do Niepokalanowa, gdzie miał możliwość zapoznania się z pismami i owocami pracy o. Maksymiliana Kolbego. To go zainspirowało. Jak czytamy na stronie KWC, „pisma o. Maksymiliana umocniły w ks. Franciszku Blachnickim miłość do Niepokalanej, niezłomność w trudnościach oraz troskę o człowieka”.

Ks. Blachnicki określił nawet o. Maksymiliana Marię Kolbego jako Hetmana Koronnego Królowej Polski. „Dlaczego nazywamy go Hetmanem Koronnym Królowej Polski? Bo w swoim heroicznym życiu zostawił nam wspaniałą wykład zasad nadprzyrodzonej taktyki, którą muszą stosować wszyscy rycerze Niepokalanej w walce z grzechem i wszelkim złem moralnym” – podkreślał Sługa Boży ks. Blachnicki.

Herb Krucjaty Wyzwolenia Człowieka

W 1957 roku wskazał na o. Maksymiliana jako na kierownika duchowego zawiązanej Krucjaty: „Aby zwyciężyć zło w skali społecznej, zło będące siłą kształtującą oblicze społeczności, epoki – wyciskającej na niej swoje piętno, nadające jej styl – trzeba stworzyć nową społeczność, ruch i armię – oddaną Niepokalanej jako zbiorowe narzędzie w Jej rękę – przez które Ona przekształci oblicze świata, wycisnie na nim nowe piętno i narzuci nowy styl. Taką armią – takim zbiorowym narzędziem w rękę Niepokalanej, Królowej Polski pragnie być Krucjata Trzeźwości. Przyjmuje ona w zupełności powyższe zasady nadprzyrodzonej taktyki i poddaje się kierownictwu duchowemu ojca Maksymiliana Kolbe, Hetmana Koronnego Królowej Polski”.

Słowo „krucjata” wskazuje na Krzyż jako skuteczny znak ostatecznego zwycięstwa nad wszelkim złem. Krzyż, jako symbol dobrowolnej ofiary (jak u św. Maksymiliana Kolbego) podjętej z miłości, jest jedyną drogą do skutecznego wyzwolenia innych. Aby wejść w tajemnicę krzyża, trzeba pokonać lęk dlatego zadaniem Krucjaty jest wyzwolenie ludzi z lęku. Pod Krzyżem Chrystusa, członkowie KWC stoją wraz z Niepokalaną. Członek KWC nigdy nie walczy z alkoholem jako takim, ale z... lękiem. Powinien wręcz pomagać każdemu z tego lęku wychodzić. Podchodzić do każdego człowieka z miłością i zrozumieniem.

Św. Maksymilian Maria Kolbe został wybrany patronem KWC, bo uczy oddania się Niepokalanej i jest pięknym przykładem oddania życia za bliźnich. Maksymilian również był człowiekiem bezinteresownej miłości, człowiekiem w pełnym wolnym. Stąd tak wspaniale wpisuje się w myśl dzieła KWC, w którym chodzi o miłość. Członkowie tego dzieła, proszą go w swojej stałej modlitwie: „Św. Maksymiliane Kolbe, naucz nas miłować braci kosztem ofiary z siebie”.

Źródło:

<https://opoka.org.pl/News/Polska/2022/swiety-maksymilianie-kolbe-naucz-nas-milowac-braci-kosztom>

Więcej o KWC na stronie: <https://kwc.oaza.pl>

XIX Niedziela Zwykła – 11 sierpnia 2024 r.

1. Nabożeństwo różańcowe w intencji pielgrzymów zostanie odprawione o godzinie 17.00. Po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wspominkach rocznych.
2. Nabożeństwo fatimskie, wraz z procesją wokół kościoła zostanie odprawione we wtorek, 13 sierpnia br., po Mszy św. o godzinie 18.00. Zapraszamy do wspólnej modlitwy.
3. W czwartek, 15 sierpnia br., przypada uroczystość Wniebowzięcia NMP. Msze św. odprawiane będą według następującego porządku: o godz. 7.00., 8.30., 10.00., 11.30., 13.00 i 18.00., nie będzie Mszy o godz. 20.00. Na każdej Mszy św., po komunii świętej poświęcimy kwiaty i owoce z naszych pól, działek i ogrodów
4. Jak każdego roku pomagamy najuboższym rodzinom z naszej parafii w przygotowaniu dzieci do nowego roku szkolnego. W następną niedzielę, przed kościołem przeprowadzimy zbiórkę pieniędzy na ten cel.
5. Koła Żywego Różańca zapraszają na codzienną modlitwę różańcową, w sierpniu za naszą Ojczyznę, aby Boża miłość uczyła nas żyć w poszanowaniu prawa, pokoju i wzajemnego szacunku. Modlitwę w kościele prowadzą poszczególne grupy parafialne: w poniedziałek o 16.30., we wtorek, środę i czwartek o 18.30., w piątek o 12.30., w sobotę o 7.30., a w niedzielę o 14.00. W dniach od 7 do 14 sierpnia br. nie będzie w ciągu dnia Różańca prowadzonego przez grupy parafialne.
6. Do końca sierpnia w naszym kościele nie ma Mszy św. o godz. 20.00.
7. Zapraszamy na kiermasz owoców, soków i przetworów owocowych. Kiermasz odbędzie się przed dzwonnica w godz. od 9.00. do 14.00.
8. W związku z wejściem w życie ustawy dotyczącej ochrony dzieci, w naszej parafii zostały opracowane zasady, które mają się przyczynić do tworzenia bezpiecznego środowiska parafialnego w taki sposób, by każdy mógł się czuć dobrze, był akceptowany i szanowany. Standardy określające sposoby zachowań, jak również sposoby reagowania na krzywdę lub niestosowne zachowanie są udostępnione w kancelarii parafialnej i na stronie internetowej parafii. W parafii wskazano również Osobę Zaufania, do której można się zwracać w przypadkach dostrzeżenia krzywdy.
9. W tym tygodniu przypadają następujące wspomnienia liturgiczne:
 - w środę, 14 sierpnia, wspomnienie św. Maksymiliana Marii Kolbego, kapłana i męczennika,
 - w czwartek, 8 sierpnia, wspomnienie św. Dominika, kapłana,
 - w piątek, 15 sierpnia, uroczystość Wniebowzięcia NMP,
 - w sobotę, 17 sierpnia, wspomnienie św. Jacka, kapłana.
 Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

NABOŻEŃSTWO FATIMSKIE wraz z procesją wokół kościoła

13 sierpnia 2024 roku
(wtorek)

po Mszy św. o godz. 18.00

Zapraszamy do wspólnej modlitwy.

100. wystawa sztuki w Galerii "Dzwonnica"

Galeria
DZWONNICA

W lipcu i w sierpniu br.
prezentacja prac

BARBARY DUMA-
ZACHARSKIEJ

i
ANDRZEJA
BRZozOWSKIEGO

Zapraszamy
na wystawę
i dobrą kawę.

KAWIARENKA

Sobota 15.00·20.00
Niedziela 10.00·16.00

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

